

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 4 August st. v.

Într-unul din numerii nostri premergători ne-am fost pus întrebarea, pentru-ce „Nemzet” se prezintă tocmai acum înaintea publicului cu un articol privitor la naționalitățile nemaghiare din Ungaria?

Era și mai este oare-cum bătător la ochi, că un oficios, de calibrul lui „Nemzet”, caută ocaziunea cu luminarea de a se lega de naționalități, ca să vorbească despre dinsele; că le scoate acum la iveală însușirile cele bune, deși nu le retace pe cele, închipuite se înțelege, rele.

Cu ocaziunea aceea am atins o coardă, care de altminterlea este a șovinismului maghiar preste tot, prezentându-o ca îndemn la scoaterea naționalităților la iveală. Am atins coarda, că articolul a avut de scop se arete publicului celui mare, cât de multă este libertatea naționalităților nemaghiare în Ungaria, dacă ele sînt în stare să presteze în dezvoltarea lor în cultură aceea ce prestau.

Ni s'a părut însă de atunci încă, că cestiunea trebuie să mai aibă și altă latură. Pentru latură aceasta dar' ne-am rezervat a reveni asupra articolului oficios.

Înainte însă de a ne ocupa cu latură aceasta încă necunoscută a articolului oficios, credem a fi la loc reîmprospătarea în memoria cetitorilor a unor cuvinte dintre acele, ce diceam cu vre-o cîteva săptămîni mai nainte despre dl ministru-president Tisza. Diceam adică, că a sosit momentul, când despre dînsul vom fi convingiți, dacă este un șovinst în toată forma, ca mulți alții dintre compatrioții maghiari, sau numai un șovinst prefăcut. Ear' la alt loc: „Nu credem, că la Ischl dl Tisza va stăruî în cestiunea armatei, ci din contră se va bucura, că poate să treacă preste ea”.

Am reîmprospătat aceste din numeri nostri premergători, pentru-că, după-cum ni se înfățișează astăzi lucrurile, a sosit timpul să vedem aievea, ceea-ce mai nainte era numai presupunere isvorită din combinațiuni.

Dl Tisza s'a întors dela Ischl. D-lui Tisza i-a venit în urmă autograful Monarchului. Acest din urmă a adus lumină asupra situațiunii. A adus lumină, fiindcă deși nu i-se dice tocmai apriat, dar' unde este vorba de spiritul armatei comune este destul de puternic accentuată existența popoarelor monarhiei cuprinse în armată. Acea accentuare indică, că la prezentarea ministrului-president la Ischl, nu se poate să nu fi fost vorba și de tratamentul naționalităților nemaghiare din Ungaria din partea Maghiarilor.

Ministrul-president vedem că preste cestiunea armatei a trecut. Organele câte îi stau la dispozițiune, în și afară de patrie, sînt încântate de satisfacțiunea ce s'a dat Ungariei decătră Monarch.

Vorba ar mai fi, dacă este el rosolut a se apuca și de cestiunea naționalităților?

După articolul din „Nemzet” s'ar părre că este. Noi nu întrebăm de motivul motivului, ci spunem numai aceea ce vedem.

Dl Tisza însă are să întimpine greutăți și e întrebarea, dacă este el și om destul, pentru de a se lupta contra greutăților cu succes.

Desigur că dînsul își va fi cunoscînd oamenii și dacă va fi avînd de gând să înceapă ceva, trebuie să-i prepareze.

Când a vorbit așadar' în „Nemzet” despre „buna purtare” a naționalităților noi credem, că aceasta n'a fost calculată atîta pentru publicul cel mare european, pentru-că atunci se servia de „Pester Lloyd”, ci pentru publicul maghiar. Acesta trebuie să știe, că și naționalitățile nemaghiare, cu toate că sînt soiuri de popoare (népfajok), sînt și ele de ceva treabă pe lumea aceasta și așa vrednice de a fi tratate altfel decum au fost din partea șovinismului maghiar până acum.

Din articolul lui „Nemzet” s'ar vedea dar', că voință ar fi la dl Tisza să facă ceva.

Nu întrebăm că voința aceasta de unde își are originea, și va fi treaba dlui Tisza să dovedească, dacă și spiritul lui are numai voință, fie ea de unde va fi

dar' carnea îi va fi debilă, sau că și voința și carnea îi va fi de asemenea tărie.

Viitorul cel mai deaproape ne va lumina și asupra punctului acestuia.

La toată întemplerăa naționalităților într'aceea nu vor aștepta să le atirne soarta numai și numai dela voința fie a dlui ministru-president Tisza, fie a altuia, care s'ar găsi poate în urma lui harnic de a săvîrși aceea ce nu ar pute. Ele încă trebuie să se adopere a da ajutor în cestiunea naționalităților.

Naționalitățile însă se nu stee cu mâinile încrucișate, ci se stee ca fecioarele din Evangeliu cu candelile, cu programele lor gata, ca atunci, când va suna oara, să poată intra cu mirele la ospetul adevăratei înfrățiri a popoarelor, care înfrățire să nu fie ca cea de până acum numai pe-tece de hîrtie.

Correspondență din Viena.

Viena, 13 August n. 1886.

Jurnalele guvernamentale vor întona naturalmente cel mai tare al lor „aleluia” asupra rescriptului Împăratului cătră Tisza.

Dar' cetind exact acest rescript, vom găsi, că conține o absolută critică tocmai acelei proceduri, pe care s'au silit înșiși amicii d-lui de Tisza să o pună în aplicațiune.

Împăratul accentuează, că considerațiunea serviciului militar a necesitat înlăturarea lui Edelsheim și avansarea lui Janski și că e o necesire voluntară sau motive necurate, care caută să aducă armata în opoziție cu populațiunea. Dar' cine au fost oamenii, pe care cuvîntul împăratesc îi lovesce în cazul acesta și ale căror motive necunoscute Împăratul le expune unei critice așa de aspre? Nu între noi trebuie să căutăm pe acei oameni cu motive necurate, ci numai în lagărul Maghiarilor, și dacă cercetăm exact, atunci vom găsi, că amici ai guvernului și jurnalele, care merg cu guvernul, au fost aceia, care și-au rupt mai tare gura.

Pe deplin clar și fără echivoce e verdictul, care e conținut în conclusiunea rescriptului împăratesc.

Împăratul previne „consecvențele regretabile” ale acestor agitațiuni contra armatei și se dă așteptării, că contra acestor neleale și condamnabile excitări sau suspiciuni legea va fi aplicată cu toată severitatea ei. Să întrebăm deci, contra cui se dirigează cuvintele aceste se-

rioase ale Împăratului și cine sînt aceia, care se fac culpabili de aceste excitări și suspiciuni, atunci trebuie să arătăm exat tot pe acei agita-tori ai lagărului maghiar, pe care i-am caracterizat deja mai sus.

Noi n'am uitat expectațiunile violente ale lui „Pester Lloyd” și ale lui „Egyetértés” contra armatei și contra așa dîsului partid militar. Dacă lucrurile s'ar fi petrecut după placul agitatorilor maghiari, atunci ultimele numiri militare și personagele competente ale armatei ar fi trebuit să fi fost desavuate. Dar' rescriptul împăratesc nu desavuează nici pe ministrul de război, nici pe arhiducele Albrecht, de asemenea nu desavuează nici pensionarea lui Edelsheim, nici numirea lui Pejacevich precum nici avansarea lui Janski. Din contră sînt desavuate și blamate în modul cel mai sever excitările și suspiciunile, pe care Maghiarii în timpul din urmă le-au dirijat la adresa armatei comune, și afară de asta dl Tisza mai e invitat să procedadă contra acestora cu cea mai mare severitate. Dacă Maghiarii sînt mulțumiți cu această satisfacțiune, noi desigur n'avem nici un motiv să fim nemulțumiți cu dînsa!

Foarte remarcabilă e o curendă a episcopului Strossmayer, prin care invită la colecte pentru monumentul lui Radetzky. Strossmayer arată, că Croații în furtunoasele zile ale anilor 1848 și 1849 atîrnau cu toată inima de acele eforturi, de care era animat și generalul Radetzky. Diarele din Pesta comentează naturalmente această manifestatiune a conducătorului croat în mod foarte violent.

Diarul „des Débats”, unul dintre cele mai serioase și bine informate diare franceze, declară, că Europa se găsește într'o perioadă de tranșițiune, că combinațiunile diplomatice de până acum își pierd soliditatea, și că o grupare nouă se prepară.

Șciți că eu demult am caracterizat deja în diarul d-voastre situațiunea europeană în sensul acesta. Noile grupări, eată marele mister, care ca și învîlîtul tablou din Sais se află înaintea noastră ca o enigmă nedesvîlîtă încă, și aceasta e, care stăpînescce atît politica noastră întreagă externă, cât și pe cea internă.

Revistă politică.

Sibiu, 4 August st. v.

Ministrul de finanțe a publicat raportul despre starea caselor pe cîrtarul al doilea al anului de față; acest raport aduce scirea îmbucurătoare, că deficitul anului până acuma a ajuns frumoasa cifră de 32 milioane. Anume s'au încasat în prima jumătate a anului 134,138.064 $\frac{1}{2}$ fl., și s'au spesat 166,455.350 $\frac{1}{2}$ fl. Cifrele vor-

Foița „Tribunei”.

Măr și Păr.

Poveste.

De Nicolau Trimbișoiu.

A fost odată ca nici odată.

A fost un împărat și o împărăteasă, care cu toate că erau trecuți cu anii, nu aveau nici un copil, de care să se bucure, care să facă să le treacă de necazuri, să mai uite de suferințele vieții acesteia, — căci ca acum, și atunci erau suferințe, — pe care din dragoste părintească se-l desmerdeze, împodobindu-l ca pe un copil de împărat, și sărutându-l ca pe un singur copil la o casă părintească.

Toate aceste ar fi fost și trecut, dar' durerea cea mai mare era, că nu avea cine să moștenească scaunul împăratesc, avuțiile cele multe, căci avea împăratul multă blagă, multe scumpe-turi, din care să fi mîncat cu lingura, tot nu s'ar fi gătat.

Dar' ce plăteau toate, dacă nu avea cine să le folosească?

Și astă durere, deși cu greu, totuși mai trecea. De una însă erau mai supărați ca de toate, și aceea era, că vedeau că li-se stînge sângele, sēmîntia lor.

Oh! Doamne! și mare lucru era asta. Când își aduceau bieții aminte de aceasta, plîngeau ca

nise copii mici. Cum se nu? Cum se nu aibă necaz și suferințe omul, când știe că n'are cine să-l cînte, cine să-l plîngă cu adevărată durere la moartea lui, și cine să-l pomenească cu sfințenie după aceea?

Nu însă numai ei erau supărați, tot poporul era pîrîns de durere, vîdînd că se stînge sēmîntia împăratului, și vai, ce oameni buni erau, și împăratul și împărăteasa, ca și o bucată de pîne. Nu era om în întreaga împărăție, căruia să nu-i fi făcut vre-un bine; nu era sărac, pe care să nu-l fi ajutat, nu era bolnav, pe care dacă l'a sciut împărăteasa să nu-i trimită cîte ceva bun, care mai în toate locurile ajută, nu era lipsit, care, neputîndu-și împlini necazurile din alte locuri, să nu îndrăznească a merge la împăratul și să se tînguie, căci știa că de acolo nu vine nemîngăiat.

Toate aceste erau prea mult dela un împărat, și chiar pentru aceasta era în jale toată împărăția, sciind că neamul bun nu se strică, ear' neam bun de oameni puțin este.

Se temeau, ca nu cumva să dea preste vre-un neam rău de oameni, care tocmai așa să le amărească dîile, precum le-a îndulcit împăratul de acum.

De a mai avî copila trecut nădejdea, căci erau bătrîni, își puseră dar' nădejdea în Dumnezeu, se lăsară în voia lui, fiind încredințați, că Dumnezeu toaie le face cu socoteală pentru binele oamenilor, și oamenii nu trebuie să judece

despre ceea-ce face Dumnezeu, căci el într'un chip ne iubesc pe toți, apoi noi nici nu scim ce ni-e bun nou, numai Dumnezeu, care nu face decît bine.

Într'o zi, venind împăratul cu împărăteasa dela biserică, și trecînd preste un pod, vîdî împărăteasa în apă un pește foarte frumos, deci îi dîse împăratului:

— Uită-te, împărate, în apă, ce pește frumos! acela ar fi foarte bun gătit, mi-e și dor de pesci proaspeți, căci demult nu am mîncat; la cel din apă mi-se dă.

Se uită și împăratul și vîdî peșcele. După-ce ajunse acasă, dete poruncă pescarilor, ca să prindă vre-o cîțiva pesci de felul care vîduse.

Căți pescari au fost în oraș și în apropiere, toți s'au dus să împlinească porunca împăratului. Căutară mult timp, dar' de geaba s'au trudit, căci numai unul au aflat de felul acela, cum spusese împăratul, dar' totuși era destul, ca să-i treacă împărătesei de dorul pescilor.

Bucătăreasa, — o Țigancă, — se și puse îndată să pregătească din acel pește o mîncare cât se poate de bună, își adună dar' toată iscusința, ca să poată face o bucată, care să-i placă împărătesei.

Când era mai fript, gustă de sare, dar' cu toate că a fost pus destul, era ca-și-cînd n'ar fi pus, mai puse deci și gustă ear', dar' nici acum nu era sărat deplin, și a treia oară puse, și mai gustînd odată, o află bună.

Acum putea să o ducă împărătesei, care tot aștepta să se frigă odată.

Mîncă împărăteasa, ear' oasele le dete la o cățea. După cîteva timp băgară de seamă, atît împărăteasa cât și bucătăreasa, că au pornit grele; cățeaua încă se vedea a fi prins căței.

La nouă luni dela mîncarea peșcelui, împărăteasa a născut un copilăș frumos, pe care l'a numit „Măr”. Își poate închipui ori-și-cine bucuria împăratului, împărătesei și a întregului popor.

Bătrîni aveau la cine să se îmbucure, pe cine să sărute, era cine să le urmeze în împărăție, și cine să le moștenească avuțiile, ear' poporul acum nu se temea, că se va strica neamul cel bun.

Sciură toți bine, că această întempleră e numai dela Dumnezeu, deci nu încetară a-l lăuda și mulțumi pentru împlinirea rugăciunii lor.

Tot în ziua aceea mai decătră seară, născu și bucătăreasa un copil, pe care îl numi: „Păr”. A doua-zi cățeaua încă a puiat 6 căței tot unul ca altul de frumoși.

Tot în pîlmi creștea Măr, copilul împăratului, când era la mîmă-sa, când la tatăl-sau; dar' nici Păr, copilul bucătăresei, încă nu se lăsa la crescut, și cu toate că Măr era ținut mai bine și mai odihnit ca Păr, care trebuia după-ce mai creșcuse, să ajute mumei sale, totuși era unul ca și altul, par'că ar fi fost chiar frați. Împărătesei nu-i plăcea de aceasta și s'a gîndit

besc limba cea mai lămurită; nu ne mai trebuie nici un comentariu. Mai observăm numai, că la încasări s'a observat un scădemânt considerabil în venitele contribuțiilor indirecte, precum sunt monopolurile, darea de consum ș. c. l., ear' darea directă ne arată, că a dat o sumă mai mare, ca în semestrul prim din anul trecut, ceea-ce se explică ușor, dacă ne aducem aminte de rigoarea cea mare, cu care formidabilul aparat al executorilor de dare funcționează. În statele cu împregiurări financiare normale venitul din dările indirecte crește, ear' din cele directe se reduce; la noi se întâmplă contrariul. Fericiții de noi!

Relativ la întâlnirea monarhilor în Gastein „Naționalzeitung“ din Berlin pune pond deosebit pe un articol din „Würzburger oestr. Correspondenz“, care ține, că la Gastein s'a încheiat o amicie cu mult mai intimă ca cum a existat până acum și s'a subscris decătră monarhi un contract obligator cu privire la situația politică a viitorului iminent. „Naționalzeitung“ accentuează, că numita corespondență de mulțori se folosește pentru enunțări oficiale.

Noul cabinet al Angliei a denumit o comisiune specială, care se studiază afacerea irlandeză. Resultatul studiilor acestei comisiuni va determina politica irlandeză a cabinetului Salisbury. Gladstone a căzut cu bilul *home-rule*, oare Salisbury isbuti-va să reguleze această gravă chestiune a politicii interne din regatul Marei-Britanie? Celui dintău i-s'a opus Englezii; ne temem tare, că cestui din urmă i-se vor opune Irlandezii.

Din Belgradul Sârbiei se telegrafează, că în timpul din urmă s'a făcut multă vorbă în lume despre pretenșii pregătiri de război din partea Sârbiei, precum este convocarea rezervistilor și altele. În urma acestora în Sofia oamenii au început să fie îngrijiați, pacea Bulgariei se credea amenințată și cercurile competente au început a se gândi la contra-măsuri. Aflând despre aceste guvernul Turciei a cerut pe cale amicală dela cel sârbesc lămuriri. Răspunsul guvernului Sârbiei este foarte mulțumitor. Anume a declarat în mod hotărât, că Sârbia este cu mult mai tare ocupată cu arangiarea afacerilor interne, decât ca să se poată gândi la aventuri războinice, prin urmare toate scrisorile despre convocarea rezervelor, concentrări de trupe etc. sunt simple scorituri. Ca dovadă, că de aceste nu poate fi vorba, se accentuează și împregiurarea, că ministrul-president al Sârbiei dl Garașanin în curând va lua un concediu de 6 săptămâni pentru restaurarea sănătății.

„Journal des Débats“ găsește, că numirea unui reprezentant papal la Peking este o măsură foarte păgubitoare pentru interesele Franciei în Orient. De aceea

numitul diar se simte dator a pune în vedere Vaticanului următoarele:

„Curtea papală ar face bine, mai înainte de ce-și leagă mâinile, să cugete serios asupra lucrului. Trebuie să cerceteze cu deamănuntul dacă este în interesul bisericii de a renunța la protecțiunea unei țări, de a slăbi influența unei națiuni, care cu toate crizele și greșelile politice sale interne nici odată nu a devenit necredincioasă misiunii sale ca apărătoare a creștinismului în extremul Orient.

„Mai departe se judece, dacă este prudent de a lua guvernului nostru cel mai bun motiv, pe care s'a răzimat de mai mulți ani, spre a dobândi dela parlament menținerea ambasadorului francez prelungit vatican. Aci nu este vorba de preferențe pentru cutare sau cutare bărbat de stat din Franța, ci de opiniunea publică și de voința majorității camerei. Aceia, cari trebuie să aplece în Palais Bourbon cutare și cutare capitol din bugetul cultelor, au deja o sarcină destul de grea și de aceea curtea papală n'ar trebui să caute de a o face și mai grea și mai apăsătoare.“

Constelațiunea.

Cetim în „Telegraphul“:

A trecut și întrevăderea împăraților; ilustrii monarhi s'au întimpinat cu semne de cea mai strînsă prietenie; cei doi cancelari s'au vădut din nou, au făcut lungi preumblări cu trăsura și de sigur i-s'a comunicat unul altuia impresiunile, ce le-a făcut situațiunea pitorească a Gastein-ului. Lumea din mica localitate balneară s'a mulțumit vădend atâtea uniforme strălucite și restul omenirii, care n'a avut fericierea să fie la Gastein, scie până în cele mai mici amănunte de câte-ori s'au vădut împărații, de câte-ori au conferat și așa mai departe. Li-s'a comunicat chiar la câte oare noaptea se stîngeau luminile în cabinetul de lucru al principelui Bismarck.

Dar' situațiunea a rămas aceeași; Rusia stă la o parte și abia găsește în petrecerile dela Peterhoff o slabă compensare a strălucirilor dela Gastein. Dl de Giers a eșit din țeară, dar' abia a atins Berlinul și s'a dus la Franzensbad, unde nu se va întâlni cu nimeni.

Prelungă elocuența acestei pantomime, avem limbuța diarelor rusești. Firesce, că nu fiecare diar din Petersburg sau Moscova poate să vorbească în numele guvernului; dar' în Rusia există o censură severă, care n'ar permite nici unei foi să spună ce spun toate acum, dacă ar mai exista legături între Berlin și Petersburg. Și spun lucruri tare jignitoare, pentru Germania, diarele rusești. Ele speculează fără nici o rezervă asupra momentului unei ciocniri dintre Franța și Germania; la acest moment, ține „Novoie Vremia“, Rusia va cumpăni pentru care din cei doi beligeranți se iese parte; și diarele nici nu așteaptă până atunci, ele spun printre linii, că interesul Rusiei e să stea de partea Franciei, de vreme-ce Germania a înșelat-o.

Hotărât lucru: nu mai poate fi vorba aji de legături între Rusia și alianța centrală.

Fiindcă vorbim de constelațiunea puterilor, s'ar cuveni poate să ne ocupăm de proiectul ce pun în circulație diarele engleze: proiectul unei împărțite alianțe, între Austria, Germania, Anglia și Italia.

O asemenea combinațiune, cum ține „Morning Post“, ar nimici ori-ce atentat la pacea europeană; n'ar rămâne decât Franța și Rusia, despărțite la capetele opuse ale continentului și incapabile a înfrunta pe cele patru puteri aliate.

Nimic mai adevărat decât aceasta; din nenorocire, combinațiunea aceasta e o utopie.

Europa nu s'a cristallizat încă; departe de aceasta, sînt o infinitate de defectuosități, cari trebuie înlăturate. Dar', în necontentele cestiuni, cari se prezintă la ordinea zilei, interesele fiecărei puteri variază, și cu ele punctul de vederi. Cua-drupla alianță neputend impede procesul natural, care rînd pe rînd aduce cestiunile pe tapet, s'ar sparge negreșit la cea dintău ocaziune.

O asemenea alianță n'ar putea trăi decăt scurtă vreme și de aceea nici nu e nevoie să iese ființă.

În starea de aji a Europei, nu poate exista — și încă nu la finit — decăt o singură alianță: a Austriei cu Germania.

E atât de adevărat aceasta, încăt Rusia nu poate sta constant în alianță, ear' Italia nici nu contează.

Cronică.

Adjutantul general al Maiestății Sale generalul de artilerie baron Frideric de Mondel, după-cum se telegrafează din Viena, va trece în cerend în pensiu. După-cum se vorbește în cerurile din Viena, îl va urma actualul comandant de corp din Cracovia, locotenentul mareșal prințul Ludovic de Windisch-Graetz.

Sărbarea revindicațiunii cetății Buda s'a început ieri prin deschiderea expoziției istorice decătră ministrul-president Tisza. În vorbirea sa dl Tisza a mulțumit tuturor națiunilor, care au conlucrat la 1686 la revindicare cetății Buda și a accentuat succesul, ce îl poate ave o armată sprigină de entusiasm națiunii. Public numeros, ministerul, consiliul străini etc. au fost de față la deschiderea sărbării în edificiul academiei.

Afacerea Edelsheim Janski în Timișoara. Comitetul municipal al orașului Timișoara a pertractat în ședința sa din urmă cunoscutul circular al comitatului Borșod și a primit o propunere a lui H. Baader, din care extragem următoarele pasagiuri fiind foarte caracteristice: Reprezenți cetățenilor din Timișoara, care aparțin diferitelor naționalități totdeauna însă au fost buni patrioți, declară că evenimentele din cestiune în adevăr involvă vătămarea sentimentelor naționale și precum în toată țeara, așa și la noi au pus pe cetățeni în nedumerire... Fiind însă, că autograful Maiestății Sale ne-a dovedit mai presus de toată îndoială, că primul Maghiar, regele nostru, credincios jurământului său, nu a avut intențiunea să vatăme sentimentele națiunii, care inima lui le simte ca și a noastră; stănd în fruntea afacerilor țării un bărbat, care în cele mai grele împregiurări a știut cu mână tare să cărmuească destinele țării, se bucură de plina încredere a monarhului și este întemeiatorul unei politici de stat adevărat maghiare... : reprezentanța orașului Timișoara își exprimă încrederea, că ministrul-president Tisza precum în aceasta, așa în toate afacerile va ști să desvolte energia și puterea recerută pentru a susține poziția de drept și drepturile constituționale ale Ungariei... și ia spre sciință circularul comitatului Borșod“. Prea seamănă a fi pusă la cale această ispravă a „patrioților de diferite naționalități“.

Capelani militari cl. II în rezervă sînt numiți: Constantin Rusu, preot al arhidiecei gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, Gavriil Nodiș, preot în arhidiecea gr.-or. a Sibiiului, Aurel Ludoșan, preot al arhidiecei gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș

și Nicolae Breban, preot al dieceei gr.-cat. de Gherla.

Reuniunea femeilor române din Brașov a luat inițiativa înființării unui internat de fete în acest oraș. În acest aședemnt se va da o deosebită atențiune economiei casnice. Se va învăța: 1. Bucătăria. 2. Spălătul, călcatul și cărpitul albiturilor. 3. Cusutul cu mașina. 4. Tesutul: de pânză, pănură, postav, covoare etc. 5. Cultivarea legumelor. 6. Învățăminte igienice. Internatul va începe să funcționeze dela 25 August.

Conferență. Ieri a avut loc conferența industrișilor din Sibii și giur, de care am făcut amintire în unul din numerii nostri din săptămăna trecută. Fiind cei adunați în număr mai mare decăt s'î încapă localul reuniunii, conferența s'a ținut în sala dela „Împăratul Romanilor“. Conferența a luat o rezoluțiune, în sensul căreia ar fi a se compune un memorial îndreptat cătră camera comercială din Brașov, cu rugarea, ca aceasta să intervină la guvern pentru reîncopciarea legăturilor comerciale cu România. Pentru compunerea memorialului s'a ales un comitet. Detalii în numărul cel mai de aproape.

Himen. Dl Stefan Leucuța, teolog absolut și învățător în Pilul-mare s'a încredințat cu d-șoara Ersilia Raț, fiica dlui Mihail Raț, preot tot acolo.

Primarul capitalei României, dl Nicolae Manolescu a răposat după un timp scurt de funcțiune în 11 Aug. nou.

Starea Metropolitului-Primat al României este din ce în ce mai îngrijitoare. Medicii au puțină speranță.

Românii din Sârbia au început să emigreze în părțile României, ține „Românul“.

Cuvânt

la punerea petrii fundamentale a bisericii gr.-or. din Gurariului (în 17 Aprilie 1886) rostit de subscrisul în 27 Iulie 1886.

„Caută din locuința cea sfântă a Ta, din „cer, și binecuvântă pe poporul Teu!“ (V. Moisi cap. 26, vers 15.)

Cu aceste cuvinte a încheiat marele proroc Moisi sfaturile și îndemnul, ce le-a dat poporului său, după-ce l-a instruit cum are să jertfească lui Dumnezeu și să dea deciuială din rodul muncii sale Leviților, vându-șii orfanilor, punendu-i în vedere bunătățile, cari-l așteaptă în pământul făgăduinței, din care „curge lapte și miere“.

Aceste sînt cuvintele, cu care Vă întimpin și eu pre Voi astăzi, iubitorilor, punendu-Vă în vedere întemeierea aceluia locaș sfânt, în care veți aduce lui Dumnezeu jertfele Voastre: inimi înfrante și smerite.

25 de ani au trecut, decăt s'a exmis prima dată ideea, de a se ridica aici o biserică nouă spațioasă.

Un pătrar de veac s'a scurs în noianul veciniei, decăt cu dor creștinesc „așteptând aji așteptat pre Domnul“; și eată că acum a căutat spre Voi, a auzit rugăciunea Voastră.

Astăzi ideea s'a realizat, cuvintele și făgăduințele mele și dorințele Voastre „s'au făcut trup și s'au sălășluit întru noi“.

Depuneți dară doliul, dați uitării scârba, de care au fost cuprins inimile Voastre din cauza lungii așteptări și „uniți în cugete și simțiri“ să prăznim duhovnicesc ziua „pe care o a făcut Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'însa“.

Dar' în bucuria noastră de astăzi datori sîntem să ne întoarcem privirea cu mulțumire și recunoștință mai întău cătră aceia, cari au pus primul temelul în înființarea fondului, din care se va ridica această zidire; căci ei sînt urzătorii

mult, cum se face, ca să se cunoască bine copilul ei din al bucătăresei, dar' ce a gândit să facă, a lăsat pe alte timpuri.

După-ce au trecut copiii de opt ani, au început a merge la vînat; i-s'a împărțit câinii cei șese dela căteauă; Măr i-a numit pe ai lui: Florian, Cioban și Frunză-de-măgherean, ear' Păr i-a numit: Bujor, Rozor și Cetina-brașilor; când de ici, când de coalea, săgetau cu arcurile lor câte ceva și duceau la părinți.

Odată, fiind ear' amîndoi în pădure la vînat, s'au făcut frați de cruce, jurându-și dragoste vecnică.

După-ce s'au făcut frați de cruce, Măr nu a mai vrut să poarte vestimente de cele scumpe, ci numai de acelea, de care avea și Păr, apoi părinții ce nu ar fi dat pentru iubitul lor, care acum nu era copil, ci voinic, i-au făcut și lui Păr tot așa vestimente frumoase ca și lui Măr.

Acum chiar nu se putea cunoaște unul din celalalt. Nu era nici un semn, prin care se se poată deosebi unul de celalalt. Până acum, când numai de pe vestimente se cunosceau, mai putea suferi împărțeașă, dar' acum nu. De multe ori vrea să-și desmerde feciorul cu câte un sărutat, săruta pe al bucătăresei; de multe ori vrînd să-și țină feciorul cu câte ceva mîncări mai bune, chema pe al bucătăresei. Își puse dar' de gînd, că neapărat îi va face vre-un semn lui Măr, de pe care să-l cunoască.

Odată, venind ear' amîndoi dela vînat, împărțeașă își cunoscu odrasla, căci o strigă: „Mamă“. Ea îl chemă la sine, și cu un fer ce l'a fost ars în foc, îl înfăță la mîna dreaptă.

Ca un leu răcnî Măr, când simți că e înferat și ține:

— Mamă, mi-ai mîncat norocul! Fără noroc voi fi deci în lume, și până atunci nu mă odihnesc, până-ce nu-mi capăt earăși norocul, căci fără noroc nu pot sta. Vă las cu Dumnezeu!

Împăratul și împărăteasa, când auziră aceste cuvinte ale fiului lor, leșinară de durere, îl rugară să nu se ducă, dar' toate rugăciunile lor, a lui Păr, și a întregului popor fură zadarnice. El răspundea:

— Mă duc, ca să-mi împlinesc cât mai iute viața cea fără noroc, și ajutînd Dumnezeu, să-mi câștig earăși cea cu noroc.

Cînd plecă, fratele seu de cruce Păr îl petrecu cale de două zile, și îl rugă, ca baremi lui să-i spună adevărat, pentru care pricină se duce, căci se temea, să nu-i fi părut rău, pentru-că el fecior de împărat, s'a făcut frate de cruce cu un fiu de bucătărească.

— Frate, să mă crezi, — răspundea, — mama mi-a mîncat norocul, eu nu le-am spus lor, dar' trebuie să mor; tu însă cînd vei vedea pe mărăma aceasta, pe care i-o dau acum, 3 picuri de sînge, să știi că am murit: vină și mă caută, căci de mă vei afla, earăși voi fi cu noroc, dar' până atunci nu. — Și îi dete o mărămă.

— Atunci, frate Măr, nu te las; acum voi veni și eu cu tine, ca dacă vei da de vre o nenorocire, atunci îndată să te pot scoate.

— Lasă-mă, frate, rogu-te, să mă duc, și vină de mă caută.

Se sărutară și se despărțiră.

Măr, însoțit de cei trei câini ai lui, a mers printr'o pădure până unde văduse o licurice de foc. Acolo erau nise pîcurari la oi.

— Bună seara! — ține Măr.

— Să ai noroc, străinule! — răspunseră pîcurarii, — dar' șezi cu noi aici pe butucul acesta, căci scim că ești ostenit.

— De ostenit nu sînt ostenit, căci de astă dimineață călătoresc. Dar' faceți bine și-mi dați puțină apă să beau, căci nu mai pot de sete.

— Apă n'avem, răspunseră pîcurarii, dar' îți dăm să beai zăr, de care bem și noi.

Beu dar' zăr, de care n'a mai beut nici odată, și îi plăcu, totuși nu putu să nu întrebe, pentru ce n'au apă.

— Ei frate, — răspunseră pîcurarii, — aici în apropiere se ține un smeu, care bea toată apa din izvorul nostru, vitele ni se împuținează, căci le mîncă și el, dar' și mor de sete. Am vrut să mergem de aici, dar' nu ne lasă, ci precum a ține, nu se odihnesc până-ce nu ne va mîncă pe toți. Precum vedem, ne sînt numărate zilele, și ale noastre și ale tale, căci nu te va mai lăsa să mergi de aici, cum nu ne lasă nici pe noi.

— Voiu cerca să mă lupt cu el, dacă nu vor putea face câinii mei nimic cu el.

— Și te-ai încumeta să-ți cerci puterile cu el?

— Decăt eram de 8 ani, toată ziua cu câinii mei am fost la vînat, am omorît ca copil urși cu ajutorul fratelui meu, dar' acum că-s voinic, să nu cerc cu un smeu, am nădejde în câinii mei, ca și în mine.

Nici nu gîta bine vorba, când auziră o sbierătură în pădure, de care vitele și câinii pîcurarilor așa s'au înfricat, încăt toate s'au strîns grămadă la un loc.

— E aci smeu, — țineră pîcurarii, — ear' ne duce câteva vite.

Atunci voinicul își strigă câinii lîngă el și merse cătră smeu; cînd era aproape de smeu, care arunca foc din gură, îi ține:

— Nu fi așa turbat, focul din gură-ți nu-mi strică, numai mă încălzește, căci nu-mi e frică de tine.

— Cine ești tu de-mi stai în cale? — întrebă smeu, — doar' nu ești tu Măr sau Păr cu câinii lor?

— Eu sînt, — răspunse, — voinicul, dar' ce ai tu cu oamenii acestia de omenie, de nu le dai pace să trăească de pe-o zi pe alta?

— Vreau să trăesc și eu bine, mai ales aji, cînd te voi mîncă și pe tine cu câinii-ți cu tu tot, — ține smeu.

— Așa! — răspunse Măr; — își strigă

bucuriei noastre. În primul plan apare mărețea figură a nemuritorului Arhiepiscop Andrei baron de Șaguna, marele spirit creator și organizator, care prin farmecul înfățișării sale aici, ca pretutindenea a știut îmbărbăta poporul la isprăvuri mari și la fapte nobile, morale creștinesci.

Autograful său din 3 Aprilie 1861, prin care dă binecuvântarea sa arhierescă asupra operatului, de care ne ocupăm, va rămâne pământului ca un obiect de cea mai scumpă amintire pentru această comună biserică.

Cuvine-se la acest loc să amintesc cu respect și pe venerabilul părinte și energiosul împreună luptător dl Ioan Hannia, fostul șef al acestui tract, care cu concursul bravei preoții locale, înosebi a parohului Ioan Arsenie, a știut spre acest scop a câștiga inimile poporenilor.

Nu mai puțină laudă și titlu la recunoștința noastră și-a câștigat comuna politică care, vădând necesitatea ardeătoare, la a. 1861 a alergat în ajutorul comunei noastre biserică.

De asemenea sunt vrednici de amintire toți acei indivizi marinoși, cari din al lor propriu au contribuit după putință cu sume mai mari sau mai mici la întemeierea fondului de zidire.

Onoare lor, onoare tuturor acelor, cari sunt în viață și se simt încărtășiți la meritul acestei fapte nobile creștinesci!

Recunoștința cea mai sinceră și mulțumirea cea mai dulce o simte însă omul în vrednicia faptei, în conștiința proprie, simțind și convins fiind, că a făcut bine.

Și eată, ziua de astăzi le dă plăcutul privilegiu de a se bucura de rodul ostenelelor lor; căci realitatea a întrecut speranțele cele mai cucerite.

Fondul, mic la început, ca grăunțul de muștar, prin o chivernisire bună a crescut și s'a făcut arbore gros, înalt și stufos.

Dăruirile cele mici la început, pusecse fiind din inimă curate, au fost aluat bun, căci a crescut și a plămădit pâinea, din care ne vom nutri duhovnicește noi și generațiunile următoare.

Prin binecuvântarea de sus s'a înmulțit făina în veadržă și untul de lemn în ulcioare veduți din Sarefta Sidonului; tot prin binecuvântarea de sus s'a întărit rîvna și s'a potențat zelul acelor, cari neîncetat V'au încurajat și îndemnat, ca „sus se aveți inimile“, că „de sus, dela Părintele luminilor vine tot darul cel bun și binele cel desvîrșit“.

Dar mulți din ceata acelor, cari cu fapta și cu cuvîntul au contribuit la plămădirea acestei zile de sîrbătoare — nu se mai află între cei vii.

Sufletele lor planează însă asupra noastră și asupra opului început de ei și lăsat nouă celor rămași se-l continuăm și se-l ducem la îndeplinire. Ferice de ei, că „sufletele lor întru bunătați se vor sălășlui“; deoarece „înaintea D-lui este scumpă moartea cuvioșilor lui“. Ei au ajuns la răpașul cel vecinic, la locul de fericire rezervat acelor, cari aici pe pământ „iubesc podoaba și bunăcuviința casei lui D-șu“ și exercită milostenia.

„Sufletele lor sunt în mîna lui D-șu și nu se va atinge de dînele nimica“.

Aceste premise, ne simțim fericiti a exprima recunoștință profundă și fiască supunere înalt-preasfinției Sale Preabunului nostru Arhiepiscop Miron Romanul, precum și Preavenerabilului consistor Arhiepiscopesc pentru împărțirea binecuvîntare arhierescă și solicitarea părintească întru promovarea cauzei și înlesnirea spre ajungere cu siguranță la rezultatul dorit!!

După acest preambul permiteți-mi, iubitorilor, să Vă expun pe scurt scopul acestei cuvîntări, să Vă arăt adevărul:

I. pentru-ce zidim biserici și
II. pentru-ce le sfințim.
Patriarhul Iacob aflându-se într-o călătorie și ostent fiind de drum, se culcă pe pământ sub cerul liber.

Dormind avu un vis minunat.

El zări o scară, care se întindea de pe pământ până la cer. Pe ea se suiau și se pogorau îngerii lui D-șu, care vorbi cu el și-l descoperi

lucruri însemnate și-l făcu promisiuni mari pentru viitor.

Iacob se deșteptă înspăimîntat de această vedenie și strigă: „Cu adevărat acesta este locul D-lui, și eu n'am știut! Aceasta nu este alta, decât casa lui D-șu, aceasta este poarta cerului“. I Moisi c. 28 v. 16—17.

Și sculându-se luă peatra, care a fost pusă sub capul său și o aședă stîlp și turnă unt de lemn peste ea în semn, că locul acela este sfînt.

În asemenea stări sufletești de emoțiune ne vedem și noi, iubitorilor, demulte-ori transportați, mai ales, cînd ne aflăm la rugăciune în biserică.

Aici ne împune cu deosebire imponentă zidiri, splendoarea decorațiunii, seriozitatea lină și cumpănitoare, cari pun sufletul în o tainică lucrare contemplativă și-l fac a simți, că se află în preajna celui Preaînalt.

Pătrunși de un fior sfînt și de profundă devoțiune exclamăm atunci și noi asemenea cucernicului Patriarh: aceasta nu este alta, decât casa lui D-șu, aceasta este poarta cerului! De aceea se și numesc biserica, și numai biserica cu preferență casa lui D-șu; pentru-că aici aflându-ne la rugăciune, alungăm grijile, cari în de comun ne împresoară, uităm necazurile, cari ne amăresc viața, și gustăm un moment din biserica dreptilor și a celor aleși ai lui D-șu.

Sfințenia bisericești consistă dar în destinațiunea ei și în modul, cum scim și vrem noi să ne folosim de ea.

„Nu noi însă, ci darul care este întru noi, acela este, care lucrează“ dice marele Apostol al neamurilor! I Corint, c. 15, v. 10.

De aceea anume atunci se sfințește biserica, cînd noi înșine ducem o viață bună și plăcută lui D-șu, ne sfințim în faptă urmînd poruncile ei. Nu pentru aceea zidim biserici și le sfințim, ca anume în ele și numai în ele să locuască D-șu; de vreme-ce știut este, că D-șu nu locuiește în case făcute de mîni omenești.

El, al cărui scaun este cerul și așternutul picioarelor pămîntul, se află pretutindenea de față, după cuvîntul Psalmistului, care dice — psalm 138, v. 8—10: „De m'e voi su în cer, Tu acolo ești, de m'e voi pogori în iad, de față ești. De voi lua aripele mele de dimineață, și m'e voi sălășlui la marginea mării: și acolo mîna Ta m'e va povățui, și m'e va ține dreapta Ta“.

Ear Solomon zidind biserică și sfințindu-o a dis: (I Regi c. 8, v. 27.) „Eacă, cerul și cerurile cerurilor nu Te încap; cu cît mai puțin casa aceasta, pe care am zidit-o eu!“

D-șu dar este totdeauna și pretutindenea de față: noi însă de multe-ori ne depărtăm de El cu gîndul și cu inima.

Folosim bunătații naturei, facem us de facultățile, ce ne sînt date; dar în spiritul nostru inclinat prea tare spre materialism, uităm adeseori să reflectăm la autorul și dătătorul lor. Rar ridicăm ochii la cer, la Părintele luminilor.

Puțin am medita și asupra destinațiunii noastre, puțin ne-am grijă de perfecționarea și fericirea noastră, dacă nu ar fi ales un loc, despre care se dicem și noi cu Patriarhul Iacob: „Acesta cu adevărat este locul Domnului!“

Spre acest scop e menit dară acest loc, ca și ori-care biserică, ca să fie adevăr casa lui D-șu și poartă la cer.

Așa a numit acel om cucernic locul, unde a simțit mai viu prezența lui D-șu, ocupându-se cu gîndiri înalte, vădînd chipuri dragălașe și creându-și speranțe mari.

Și totuși aici e mai mult ca acolo. Aici venim adese, ba în toată viața spre a ne acomoda gîndirea ordinei mai înalte a lucrurilor; aici ne adunăm comori neperitoare, înțelepciune, evlavie și virtute; aici aflăm odihna sufletelor sdrobite, mîngăere duhovnicească, pace cerească și întărire morală după vecinul cuvînt al Dumneșcui Mîntuitor: „Venii la mine toți cei osteniți și înșărcinați, și eu vă voi odihni pe voi“. Matei c. 11 v. 28.

torioase n'au cultivat nici odată nici literile, nici științele nici artele, el nu iubesc nici femeia sa nici cîmpul, nici muzica.

Unii au dis, că Bulgarii „sînt Germanii Peninsulei-Balkanice“. E în adevăr multă asemănare în caracter și situație acestor două popoare, însă comparația nu e exactă decât până la un punct oare-care, pentru-că *wer nicht liebt Wein, Weib und Gesang*, nu poate să se pretindă a fi în rangul națiunilor civilizate.

Bulgarii sînt încă nise flori sălbatice în grădina civilizației europene, mirosul lor poate să fie puternic, colorile vii, însă trebuie cultivate pentru a le da acel parfum plăcut și se producă o armonie de nuanțe, pe care ochiul se le poată privi cu plăcere.

Mai mult decât atîta, Bulgarii n'au o istorie glorioasă modernă, nici o amintire de curînd, care să-i poată inspira și călăuzi pe calea, pe care au apucat.

Dominația turcească a căutat aci ca și în alte locuri să înădușă cele din urmă rămășițe ale trecutului, pentru aceasta Bulgarii sînt încă quasi vergini, dacă nu cumva primitivi ca națiune.

Ori-cine a cunoscut această țeară și a vădît pe Bulgari de aproape se va fi convins, că sînt dotați cu calități înalte și că se asimilează foarte ușor. Meșteșugarul ca și țeranul, pentru-că în Bulgaria nu sînt alte clase, sînt sobri, industriași și foarte cinstiți în fond; e surprin-

Aici auzim cuvîntul lui D-șu și ne întărim pentru viața cea vecinică; aici ni se propovăduiesce evangelia ca puterea lui D-șu, prin care se fericesc cei-ce cred în ea; aici vedem chipul Tatălui ceresc, mărirea Sa și a unuia născut Fiului său, care este calea, adevărul și viața, care s'a înălțat la cer și șede de-a dreapta Tatălui, care și pe noi ne va ridica, ca „unde este El, și noi se fim“; aici cu adevărat „este casa lui D-șu și poarta cerului“!

De aceea dar se sfințește acest loc, ca noi să ne consacram aici lui D-șu și împărăției celei ceresci. Aceasta fără îndoială o am pute face pretutindeni, alargul pe drum sau retrași în cămăruța noastră, dacă nu ne-ar conturba grijile dînice și feluriile neajunsuri ale vieții.

În biserică însă, în casa proprie a lui D-șu, ne îndeamnă spre evlavie preotul, împregiurimea, serviciul și ceremonialul obște, ca „sus se avem inimile și toată grija cea lumească să o lăpădăm dela noi“.

Aici ne simțim ca frați, fii ai unui părinte serbînd născerea cea smerită a Mîntuitorului, împreună plîngem patima cea de bunăvoie și restignirea lui pe cruce pentru păcatele noastre; ne veselim împreună de luminata înviere; plini de mirare îl privim înălțându-se la cer și împreună earși ne bucurăm de pogorîrea Mîngăitorului Duh, care va rămîne cu noi până la sfîrșitul veacului.

Cu cîtă înduioșare și iubire creștinească privim unii la alții ca frați, cînd toți dintr'o pâine mîncăm trupul, și dintr'un potir bem sîngele dulcelui Isus!

Apoi și cele mai însemnate momente din viața noastră sînt strîns legate de sf. biserică.

Aici adevăr închinăm prin baia botezului pe pruncii nostri înrolându-i în ceata cea aleasă a creștinilor; aici tinerii nostri se leagă cu credință în taina căsătoriei spre înmulțirea fericirii și împărțirea necazurilor și suferințelor acestei vieți; aici vîrsăm lacrimi de jale și întristare după iubii nostri petrecîndu-i la locul de odihnă și înălțăm rugăciuni ferbinți pentru mîntuirea sufletelor lor; aici începînd dela născere și sfîrșind cu moartea consacram toate gîndurile, toate simțirile noastre celui Preaînalt și de aceea „locul acesta este sfînt, este casa lui D-șu și poarta care duce la cer“.

Deci dară, iubitorilor, acum, cînd „așteptînd am așteptat pe Domnul și El a căutat spre noi și a auzit rugăciunea noastră“ — pripeala din 14 Octomvrie — „se ne închinăm Domnului în curtea cea sfîntă a lui“ — Psalm 95 v. 9 — se înălțăm rugăciuni ferbinți din inimă curate, nefățărte către Împăratul împăraților și Domnul domnilor, ca să ne dăruiească tărie și bună putință, spre a duce la îndeplinire ceea-ce astăzi am început.

Cu D-șu am început, o singură gîndire înaltă, mare, sfîntă se avem: ca cu D-șu să se sfîrșim! Amin.

Gurariului, în 22 Iulie 1886.

Ioachim Muntean,
paroch.

Invitațiune.

În interesul industriei orașului Brașov a arangiat asociațiunea industriașilor (Kronstädter Gewerbeverein) de aici o expozițiune locală, care s'a deschis în 8 August.

Scopul principal al expozițiunii este, a face atît țerii noastre cît și publicului țerii vecine cunoscute produsele industriei noastre și prin aceasta se-și poată câștiga locuri noi de consumațiune.

Asociațiunea industriașilor din principiu nu a făcut invitațiune, temîndu-se să nu fie uitată vre-o corporațiune prin o eroare la o invitațiune anume făcută.

Din această cauză își permite prin publicitate a invita respectuos publicul la o invitare a orașului Brașov cu modesta sa expozițiune asigurîndu-i bunăvenire.

Durata expozițiunii va fi dela 8 August până la 5 Septemvrie a. c.

Direcțiunea căilor ferate a Statului ungar a binevoit după o cerere făcută de subsemnata asociațiune a reduce cu 50% tariful cl. II și cl. III pe liniile Szolnok—Nagyvárad—Tüvis, Szolnok—Arad—Kronstadt, Nyiregyháza—Püspök-Ladány, Szegedin—Nagyvárad și liniile laterale pentru vizitatorii expozițiunii. Biletele de drum pentru dus și întors sînt valabile pentru 10 zile fără drept de bagaj liber și întrebunțarea trenurilor accelerate.

Brașov, 13 August 1886.

Cu tot respectul:

Asociațiunea industriașilor
în Brașov (Kronstädter Gewerbeverein.)

Ioan Dück,
președinte.

Jekelius,
secretar.

Bibliografie.

„Convorbiri literare“. Apare la 1-a a fiecărei luni. București, 1 August 1886. Anul XX. Nr. 5 Sumar: Noțiunea valorii, de P. Th. Missir. — Pygmalion regele Feniciei (Actul V.), de G. Bengescu-Dabija. — Fata de împărat cu stea în frunte (poveste), de I. T. Mera. — Cum se descopere un val român (trad. de D. Boghean), de C. Schuhardt. — Inducțiunea în morală, de Stefan Velovan. — Nani, nani puil mamii (poesii), de M. Gregoriady de Bonacchi. Poesii populare, de Elena Sevastos. — Societatea geografică română. — Bibliografie. — Corespundență.

Posta ultimă.

Dresda, 14 August n. „Dresdener Journal“, organ al cercurilor Curții saxoane și adeseori inspirat din Viena, salută într-un articol prim reîntoarcerea la Germanismul, ce condiționează comunitatea popoarelor din monarchia habsburgică, la elementul de cultură favorizat de Maria Teresia și Iosif II. Foaia din Dresda încheie astfel: După-ce prin autograful împăratesc s'a respins încercarea, de a despărți armata comună, ar trebui să se facă un pas mai departe, spre a promova unitatea Austro-Ungariei.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Bruxella, 16 August n. Meetingul lucrătorilor a avut loc ieri. Îmbulzeala publicului a fost enormă. La conduct au luat parte 25,000—30,000 persoane. Lucrătorii purtau placate, în care se pretindeau: Sufragiu universal și amnestarea celor condamnați cu privilegiul revoluționarilor din urmă. Pe la 5 oare manifestația s'a terminat și cetele de lucrători s'au disolvat în cea mai mare liniște.

Belgrad, 16 August n. Scirile răspândite prin diarele străine despre prefinse mișcări și concentrări ale trupelor sîrbesci sînt cu deservire neadeverate și din isvoare bulgare.

Londra, 16 August n. În noaptea de Sîmbătă spre Duminecă turburările în Belfast s'au reînnoit. Protestanți și catolici înarmați au împușcat unii în'alții timp de 4 oare. În amîndouă părțile au fost morți și răniți. Abia înspre dimineață miliția a suprimat turburările fără vîrsare de sînge.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

apoi câinii: Na Florian! na Cioban! na Frunză-de-măgheran! prindeți-l și-l țineți!

Nu mai aceasta o așteptară și câinii: îndată săriră la el și-l prinseră de grumazi. Măr se duse și îi tăia capul.

Trupul l'a dat la câni, ear' capul l'a ars și oasele le-a pisat tot prav, suflându-l în vînt.

Bucuria pîcurarilor era nespuse de mare, căci acum nu aveau de cine se teme, își puteau prăsi vitele în tîgnă. Îi mulțumiră foarte și-l rugară să primească dăruința de jumătate din vite dela ei.

Măr nu s'a învoit nici cum, dar' numai așa putu scăpa de ei, făgăduindu-le, că le primesece, cînd se va reîntoarce.

După aceea își luă rămas bun dela ei și plecă.

A mers ear' o vreme bună, până-ce într'un tîrziu a ajuns într'un sat; a tras la o muiere bătrână, și a rugat-o de conac preste noapte. Bucuros l'a primit bătrîna, căci era și ea cu frica lui Dumneșcu și ospitală ca Românul.

(Va urma.)

O călătorie în Rumelia-orientală și Bulgaria. *)

IV.

E un fapt cunoscut de toți, că cultura literelor și a artelor îndulcește moravurile popoarelor precînd războiul și mai ales războaiele vic-

*) Vezi Nrul ultim.

Red.

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
— la rămasul după: Iacob Codriș (din Surduc), Vasile Roman (din Desze), Lupu Beldea (din F-Sugatag), Ioan Crețu (din Surduc), Ilie Papp (din Saplonța) și Onuț Lome (din Desze), — la trib. reg. din Sighetul-Marmației.

Concursuri:

— Un post de sub-jude la jud. cerc. din B.-Ciaba. Concursurile se se trimiță în 4 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo.

Economic.

Starea séménăturilor și a economiei dela 26 Iulie până în 2 August a. c.

(Urmare.)

Orđul. În părțile de sus ale Ungariei orđul abia acum începe a îngălbeni, seceratul icicolo încă s'a început; în comitatul Arva e tăciunos și gozos, în comitatul Szepes promise o recoltă excelentă. În comitatele din colo de Dunăre îmbăltitul încă s'a început în unele locuri, recolta e sub-mijlocie; boabele din cauza secetei în multe locuri au îngălbenit și s'au uscat. În ținuturile de meadă-noapte ale câmpiei șecerișul orđului în mare parte s'a terminat, recolta numai

în comitatul Iász-Nagykun-Szolnok se poate numi mijlocie, în celelalte comitate și îndeosebi în al Pestei recolta atât cantitative cât și calitative e foarte slabă. În ținuturile de meadă-și ale câmpiei în mare parte secerișul orđului e terminat, boabele sânt mărunte și galbene, recolta și în privința cantității e slabă. În comitatele ardelenice secerișul orđului numai în unele locuri s'a început, și recolta în general abia se poate numi mijlocie.

(Va urma.)

Piața din Mediaș, 13 August. Grân hectolitru fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.30; secara fl. 3.40 până fl. 3.60; orđul — până fl. —; ovėsul fl. 2.40 până fl. 2.50; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.25; semința de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.80; mēlaiul hectolitru fl. — până fl. —; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; fasolea fl. 4.— până fl. 4.25; linteia fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 kilograme fl. 20.— până fl. 26.—; lumini de sēu vērșate fl. — până fl. 46.—; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 40.— până fl. 50.—; cânepa fl. 34.— până fl. 36.—; fēnul fl. 2.— până fl. 2.40; sēpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 36.—; spirtul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo — până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr.; carnea de porc 40 cr.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 29 și 30 Iulie 1886.

Vēndētorii	Cumpērătorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Gargiovani	Schmierer	Orđ nou	3000	44 ¹ / ₄	4.90	Magazie
Politi	Feitler	Porumb	3000	48	6.50	Caic
"	Chrisoveloni	"	2200	58	6.80	"
"	"	"	3500	59 ¹ / ₂	7.05	"
Grosovici	Travlo	"	1500	59 ¹ / ₂	7.05	"
"	"	"	750	59	6.72 ¹ / ₂	Magazie
Marghiloman	Chrisoveloni	"	750	59 ¹ / ₂	6.72 ¹ / ₂	"
Evloghiu	Fancioti	"	1550	60 ³ / ₄	7.15	Caic
Perlea	Cristoforato	Grâu	670	55	8.37	Magazie
Dimitriadi	Schmierer	"	950	56 ¹ / ₂	9.35	Caic
Perlea	Cristoforato	"	114	52 ¹ / ₂	7.35	Magazie
Evloghiu	Travlo	"	500	60	11.50	"
Vasmagidi	"	"	2100	61	11.80	Caic
Grosovici	Carnavali	"	1550	61 ¹ / ₂	12.25	Magazie
Suvata	Kirschen	"	2150	57 ³ / ₄	9.25	"
Vechsler	Bellet	"	900	50 ¹ / ₂	8.—	Caic

Tērgul de rīmătorii în Steinbruch. În 13 August n. s'a notat: unguresci bētrāni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 45¹/₂ cr., de mijloc 45¹/₂ cr. până 46.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țērānească, grea 44.— cr. până 44¹/₂ cr., de mijloc 44¹/₂ cr. până 45.— cr., ușoară 46.— cr. până 47.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 44.— cr. până 44¹/₂ cr., transito de mijloc 44.— cr. până 44¹/₂ cr., transito ușori 44.— cr. până 44¹/₂ cr., îngrāșāți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 16 August st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.60	vēnd.	8.65
Lire turesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.21	"	1.22

Bursa de Bucuresei.

Cota oficială dela 13 August st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	97 ¹ / ₂	vēnd.	98 —
Rur. conv. (6%)	"	87 ¹ / ₂	"	87 —
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	274.—	"	276.—
Banca națională a Romāniei	"	1010.—	"	1030.—
Impr. oraș. Bucuresti	"	—	"	—
Act. de asig. Naționala	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	"	—	"	—
Schimb 3 luni	"	25.18 ³ / ₄	"	—
Societ. const.	"	164.—	"	—
Aur	"	13.80	"	13.90

Bursa de Bupapesta

din 14 August st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%		109.20
" " " 4%		95.25
" " hārtie " 5%		154.25
Imprumutul căilor ferate ung.		154.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)		120.—
Bonuri rurale ung.		105.25
" " " cu cl. de sortare		105.25
" " " bānățene-timișene		105.25
" " " cu cl. de sortare		105.25
" " " transilvane		105.35
" " " croato-slavone		105.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin		100.50
Imprumut cu premiu ung.		—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		126.50
Renta de hārtie austriacă		85.60
" " argint austriacă		86.30
Renta de aur austriacă		121.—
Losurile austr. din 1860		141.75
Acțiunile băncei austro-ungare		870.—
" " de credit ung.		293.50
" " " " austr.		184.10
Argintul		—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“		101.50
Galbeni împērătesci		5.93
Napoleon-d'ori		10.—
Mārci 100 imp. germane		61.80
Londra 10 Livres sterlingi		126.10

Bursa de Viena

din 14 August st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%		108.80
" " " 4%		95 —
Imprumutul căilor ferate ung.		154.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		100.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)		120.30
Bonuri rurale ung.		105.25
" " " cu cl. de sortare		105.10
" " " bānățene-timișene		105.20
" " " cu cl. de sortare		105.10
" " " transilvane		105.70
" " " croato-slavone		105.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin		100.25
Imprumut cu premiu ung.		121.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		126.80
Rentă de hārtie austriacă		85.60
" " argint austriacă		86.50
Rentă de aur austriacă		121.10
Losuri austr. din 1860		141.50
Acțiunile băncei austro-ungare		871.—
" " de credit ung.		291.25
" " " " austr.		283 —
Argintul		—
Galbeni împērătesci		5.93
Napoleon-d'ori		9.99
Mārci 100 imp. germane		61.75
Londra 10 Livres sterlingi		126.05

LOTERIE.

Tragerea din 14 August st. n.

Budapesta: 64 4 81 45 53.

Cea mai bună [183] 19

Hārtiā de țigarete

e veretabilul

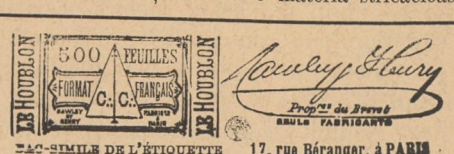
LE HOUBLON

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imițtune.

Această hārtiā se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chemie la universitatea din Viena, pentru cărătenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materiā stricācioasă.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porșcano		Tren de porșcano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porșcano	Tren omnibus		Tren de porșcano	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de porșcano						
Viena	11.10	7.40			Bucuresti		4.50	7.30		Viena		11.—	12.10	Teiuș		11.09	3.45		Copsa mică		5.50	1.11		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta	8.20	8.—		Alba-Iulia		11.57	4.26		Șeica mare		6.17	1.34		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok	11.20	12.00		Vințul de jos		12.20	4.46		Loamneș		6.52	2.06		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	—	10.29	2.32		Arad	4.10	5.55		Șibot		12.54	5.13		Ocna	8.27	7.18	2.32		
Oradea-mare	{	4.12	6.58	8.30	1.28	{	6.22	2.55		{	7.04	4.30	6.05	Simeria (Piski)		1.27	5.37		Sibiu	9.—	7.38	2.50		
Vărad-Velencze			7.03	9.14	1.52		7.01	3.38		Glogovaț	7.22	4.43	6.19		2.31	6.30								
Fugyi-Vásárhely				9.24	2.—		7.33	4.17		Gyorok	7.58	5.08	6.46		2.52	6.49								
Mező-Telegd				9.41	2.11		8.01	4.47		Pauliș	8.17	5.21	7.—		3.23	7.14								
Rév			7.33	10.19	2.34		8.45	5.42		Radna-Lipova	8.36	5.40	7.23		3.55	7.39								
Bratca			8.54	11.38	3.18		10.10	7.37		Conop		6.07	7.51		4.03	7.51								
Bucia				12.18	3.41		10.39	8.21		Bérvava		6.26	8.10		4.44	8.21								
Ciucia				12.54	4.01		11.19	9.05		Soborșin		7.14	8.58		5.30	8.59								
Huiedin			8.58	1.57	4.26		11.54	9.43		Zam		7.44	9.28		6.25	9.43								
Stana			9.28	3.11	5.08		12.12	10.02		Gurasada		8.12	9.56		6.46	10.02								
Aghiriș				3.40	5.27		12.37	10.30		Ilia		8.29	10.17		9.06	7.23	10.36	6.12						
Ghirbău				4.15	5.50		12.56	10.50		Branicica		8.48	10.38		9.26	7.43	10.50	6.32						
Nădășel				4.36	6.02		1.30	11.34		Deva		9.13	11.05		9.46	7.59	11.05	6.53						
Cluj	{	10.28		5.26	6.43	{	12.37	10.30		Simeria (Piski)		9.53	11.55	Glogovaț	10.21	8.28	11.31	7.28	Copsa mică					
Apahida	10.45			7.03			1.30	11.34		Orăștia		10.23	12.24		10.38	8.42	11.45	7.45						
Ghiris	11.14			7.26			1.45	11.52		Șibot		10.46	12.53			9.17	12.31							
Cucerdea	1.06			7.54			1.51	12.02		Vințul de jos		11.14	1.22			2.32	5.12							
Uioara	2.01			8.54			3.24	1.51		Alba-Iulia		11.41	1.41			6.—	8.20							
Vințul de sus	2.19			9.43			3.36	2.15		Teiuș		12.14	2.24			3.—	6.05							
Aiud	2.33			9.51			4.11	3.12																
Teiuș	3.35			9.58			4.59	4.59																
Crăciunel	4.09			10.24			5.30	5.30																
Blaj	4.29			10.59			6.31	6.03	8.—															
Micăsasa	5.08			11.28			6.52	6.21	8.34															
Copșa mică	5.45			11.44			7.08		8.59															
Mediaș	6.06			12.18			7.23		9.56															
Elisabetopole	6.45			1.01			7.50		10.16															
Sighișoara	7.40			1.22			8.12	7.14	11.04															
Hașfalău	8.07			1.56			8.52	7.43	12.17															
Homorod	10.05			2.44			9.10		12.47															
Agostonfalva	11.02			3.02			9.29		1.21															
Apatia	11.37			4.41			9.41	8.22	2.02															
Feldioara	12.14			5.30			10.24	8.48	3.06															
Brașov	{	1.09	5.45		6.08	{	11.—	9.13	10.—	Ghiris—Turda		9.24	4.41	Turda—Ghiris		7.56	3.18	Uniedoară—Simeria (Piski)						
Timiș	2.53		6.22				1.09	10.38	1.23			9.45	5.08			5.10								
Predeal	3.28		6.47				3.29	12.20	3.24							5.36								
București	9.35		11.45				6.38	2.15	7.45							5.55								
							3.—	8.—	6.05															